

Speech Roos van Gelderen

In de Gouden Eeuw, velen van u zullen het wel weten, was Leiden de tweede stad van het Gewest Holland. En het was in 1613 dat Amsterdam begon met de aanleg van de grachtengordel, en Leiden met de Maredijkbuurt.

Vierhonderd jaar geleden dus. Uw wijk is daarmee precies tien keer zo oud als de SP. Maar we moeten wel eerlijk zijn: in 1613 stonden hier nog weinig huizen. Wat er dat jaar gebeurde is dat een voormalig weiland werd opgedeeld in een aantal zogenaamde 'speeltuinen', d.w.z. tuinen om er de vrije tijd in door te brengen. Die tuinen kregen particuliere eigenaren. Op vrijwel al deze tuinen verrezen tuinhuizen, op sommige werden ook bedrijven gevestigd. Historisch gezien was daarmee de wijk een feit. Maar, ook daarin moeten we eerlijk zijn: de wijk viel nog onder Oegstgeest.

Ik ga hier de geschiedenis niet helemaal behandelen. Komend najaar verschijnt een boek van Jan Hengstmengel over 400 jaar Maredijkbuurt. Daarin kunt u het allemaal heel precies terugvinden. Er is ook al een kleine tentoonstelling te zien over de geschiedenis van de wijk. Daarvoor moet u in het gebouw van Erfgoed Leiden en Omstreken zijn, aan de Boisotkade.

Dat velen van u met veel genoegen in deze buurt wonen en ook graag voor de belangen van die buurt opkomen, is dit voorjaar wel gebleken. De mogelijkheid om van de Marislaan de toegangsweg tot de nieuwe parkeergarage te maken, stond nog niet eens echt op de politieke agenda. Maar er werd in ambtelijke kringen al enige tijd wel in die richting gewezen. Dat wist men op de Marislaan. En dat hebben we op het stadhuis ook geweten. Drie sprekers uit de Maredijkbuurt en zo'n 75 man aanhang, tot in alle hoeken van de raadszaal –het was volgens sommige getuigen nog nooit eerder zo druk bij een commissievergadering– maakten gehakt van het plan. Het zou ten koste gaan van de leefbaarheid, de fiets- en kindvriendelijkheid van de wijk en het zou nieuwe verkeersproblemen met zich meebrengen. De gemeenteraad kon niet anders dan naar u luisteren. Al duurde het even voor dat echt resulteerde in een besluit: het 'cadeau' waar de wijkvereniging de gemeenteraad zo terecht om vroeg. Ik sta hier dan ook niet met lege handen.

Op 30 mei, nu precies 16 dagen geleden, haalde de Marislaan, en naar ik begrepen heb de hele wijk, opgelucht adem. Deze stad blijkt toch netjes met zijn vierhonderdjarigen om te gaan. De dreiging is van tafel. Wat een grote smet op jullie eeuwfeest zou zijn geweest, is nu uit de wereld. Het 400-jarig bestaan van de buurt kan dus uitbundig gevierd worden!

Toen de Maredijkbuurt 335 jaar bestond, in 1948 dus, was er niemand die daar aandacht aan besteedde. Toch was ook toen al een goede speelplek voor de jeugd een voornaam streven. Van lieverlee werden er op *deze* plek een aantal speeltoestellen geplaatst nadat enkele mensen daartoe een vereniging hadden opgericht. Er kwamen leden en er kwam een naam: "Marelita".

Er kwamen meer speeltoestellen en meer leden en er kwam, in oktober 1948 al, een clubgebouwtje met een heuse portier, op de plek waar nu het zwembad is. "Marelita" bleef groeien en toen het clubgebouw te klein werd kwamen er plannen voor een nieuw clubgebouw, en er kwamen tekeningen die gemaakt waren door een echte architect. Met de vrijwillige hulp van heel veel Maredijkbuurtbewoners werd het nieuwe clubgebouw neergezet, maar daarna was het geld op. Dat was jammer, want de plannen voor de bouw van een zwembad moesten in de ... vriezer.

De moeder van Daan Bekooy is in de hele Maredijkbuurt met de pet rondgegaan en ten slotte was er net genoeg geld om het zwembad te bouwen. Deze actie verklaart waarom haar man en haar zoon ereleden zijn van de speeltuinvereniging... Maar inderdaad: het “Daan Bekooy-bad”, waar voornamelijk dankzij de noeste inzet van Daan en zijn vader uiteindelijk ook echt water in kon, is een ‘speeltoestel’ dat deze speeltuin onderscheidt van de meeste andere speeltuinen in Leiden.

De speeltuin, die inmiddels zijn huidige naam had gekregen en voluit Speeltuinvereniging ‘Rondom de Maredijk’ heet, bleef –en blijft– groeien. Met, opnieuw, hulp uit de hele buurt werd de zaal uitgebreid en het huidige portiershok in elkaar getimmerd: sindsdien kan de portier ook echt toezicht houden in de speeltuin.

De grenzen van de speeltuin zijn een paar keer gewijzigd, en dankzij het Deltaplan Speeltuinen, gesteund door onder meer de gemeente Leiden en het Fonds 1818 is deze speeltuin als één van de eerste speeltuinen in Leiden alweer een heel aantal jaren geleden heringericht volgens de nieuwste veiligheidseisen.

Deze speeltuin heeft, in vergelijking met de Maredijkbuurt, een heel klein beetje geschiedenis opgebouwd, maar kan het, zoals het nu gaat, nog gemakkelijk 400 jaar volhouden en gaat nog lang niet met pensioen!

“Rondom de Maredijk” staat ook niet alleen: in Leiden zijn 15 andere speeltuinen, die allemaal ondersteund worden door De ZijlBedrijven, die een enorme bijdrage leveren en zorgen dat de speeltuinen er piekfijn uitzien, door de Leidse Bond van Speeltuinverenigingen, en op landelijk niveau door de NUSO. De NUSO organiseert jaarlijks de Landelijke Speeltuindag die –niet toevallig– precies vandaag is!

Ter gelegenheid van het 65-jarig jubileum van deze speeltuin is de NUSO aanwezig met de fameuze NUSO-speelbus. Daarnaast zijn er onder meer de kinderkermis van Pascal’s Attractieverhuur, het meespeelcircus Triomfo Infanti, het zeemanskoor Rumor di Mare(dijk), Speel-o-theek Klapstuk, de Leydse Kluchten Compagnie, bewoners en oud-bewoners van de Maredijkbuurt, leden van de speeltuin, om er een groot feest van te maken.

De hele week al, heb ik begrepen, wordt er gefeest in deze springlevende wijk. Het begon met een straatmaaltijd, er is gebiljart, er zijn twee schitterende muurgedichten onthuld, er is gemusiceerd op verschillende straathoeken, er is al een klucht opgevoerd, er was een muzikaal optreden door allerlei wijkbewoners en niet-wijkbewoners, er is geklaverjast.

Om kort te gaan: *de Maredijkbuurt, 400 jaar oud*, en *Speeltuinvereniging Rondom de Maredijk, 65 jaar jong*, vieren vandaag vrolijk feest.

Het is de grote feestdag voor jong en oud, voor huidige en voormalige bewoners, voor speeltuin-leden en (nog)niet-leden, voor wie wil praten en voor wie wil dansen. Het gaat door tot vanavond laat.

Het spreekt vanzelf dat hier heel veel inzet van vrijwilligers bij komt kijken. Er zitten vele uren voorbereiding in. De speeltuinvereniging en de wijkvereniging hebben me niet gevraagd om iemand in het bijzonder te bedanken, dus ik vraag graag een hartelijk applaus voor iedereen die iets heeft bijgedragen aan welk onderdeel van deze festiviteiten dan ook.

En ik wens jullie